

Iholiiton uusi puheenjohtaja
Oula Wichmann uskoo

yhteisöllisyyden voimaan

Iholiiton hallitusta johtaa vuoden alusta alkaen pitkän linjan iholiittolainen Oula Wichmann. Hänen mielestään järjestötoiminnalle ominainen yhdessä tekeminen kuuluu suomalaiseen perusluonteeseen. Hän haluaakin säilyttää Iholiitossa paikallisjärjestötoiminnan niin, että ruohonjuuritason yhteisöllisyys säilyy. Hän kehittäisi järjestötoimintaan malleja, jotka mahdollistavat vapaaehtoistoiminnan siten, että organisaatio hoitaa suuren osan tarvittavasta paperityöstä, ja jäsenistö voi keskittyä tekemiseen.

TEKSTI: MAIJA KRAPPE KUVA: JARI HÄRKÖNEN

Oula Wichmann uskoo, että järjestöt ovat sitä virkeämpiä, mitä enemmän ne onnistuvat saamaan ihmisiä liikkeelle. Hän haluaisikin kutsua kaikki Ihonajan lukijat tänä vuonna kerran mukaan johonkin oman yhdistyksensä tapahtumaan.

– Tule kertomaan terveisesi, antamaan kiitikkisi tai kiitoksesi, tai ihan vaan kurkistamaan minkälaiset kasvot jäsenkirjeen allekirjoittajalla on!

Oula Wichmann on kemian alan filosofian tohtori ja työskentelee tällä hetkellä hallinnollisissa tehtävissä Jyväskylän yliopistossa. Hän sanoo kuitenkin edelleen etsivänsä työtä, jota aikoo ”isona” tehdä.

– Toiveissa olisi löytää työ, jossa olisi uuden luomista ja tutkimista, mutta sen verran konkreettisella tasolla, että tehty työ myös vaikuttaisi asioihin ja siitä olisi suoraa hyötyä tässä ja nyt.

– Luonteessani on tarkkaavaisuuden ja analyttisyyden lisäksi ripaus idealismia, ja haluan olla mukana korjaamassa epäkohtia ja luomassa sen kaltaista yhteiskuntaa, jossa on enemmän mahdollisuuksia kuin haasteita, hän linjaa ajatteluaan ja toimintaansa myös uudessa puheenjohtajan tehtävässä.

Hän kokee olevansa jo pitkän linjan iholiittolainen. Erilaisia Iholiiton ja Atopialiiton luottamustehtäviä on kerätynyt reilusti yli kymmenen vuoden

ajalta. Iholiiton lisäksi hän toimii harastuksensa bridgen kerhotehtävissä.

Maitorupea ja allergioita

– Olen ollut jo lapsesta saakka atoopikko. Tosin lapsuudessani ei kylläkään tuolaista sanaa tunnettu, oli maitorupea ja allergioita. Näidenkin luvattiin paranevan viimeistään murrosiässä, mutta tämä lupaus ei koskaan toteutunut. Joskus 90-luvun puolivälissä tilanne paheni siten, että aloin olla ihoni kanssa osastohoidon tarpeessa, hän kertoo.

Silloin hän myös huomasi, että on olemassa atoopikkoja, jotka ovat ihotumaisia koko elämänsä ajan, ja ettei omakaan ihottuma ehkä parannu.

– Hyväksytyäni tilanteeni minun piti alkaa elää enemmän ihoni ehdoilla. Se oli vaikea paikka parikymppiselle, jolla oli suuret suunnitelmat ja toiveet. Puoliksi epätoivoisenakin tartuin siihen oljenkorpeen, jossa olen aina ollut hyvä, tiedon hankkimiseen, hän jatkaa.

Silloin hän törmäsi ensimmäisiin il-

mastohoitomatkoihin ja Atopialiittoon, johon sitten liittyi vuosikymmenen loppupuolella.

– Mentyäni ensimmäisen kerran Läntisen Suomen Atopiyhdistyksen tapaamiseen huomasin pian olevani yhdistyksen hallituksessa. Niinhän siinä yleensä käy. Ja sillä tiellä olen edelleen.

Järjestötyö vahvemmaksi

Oula Wichmann pohtii, että Suomessa on aina ollut paljon järjestöjä ja tämäntyyppinen yhdessä tekeminen ikään kuin kuuluu suomalaiseen luonteeseen. Monet järjestöt ovat olleet varsinaisia menestystarinoita suuruudella ja vauraudella mitattuna ja ovat paisuneet valtaviksi organisaatioiksi, mutta samalla niissä tekemisen luonne on muuttunut.

– Vapaaehtoistyötä tehdään organisaation hyväksi, mutta samalla osa ruohonjuuritason yhteisöllisyydestä helposti katoaa. Yleisemmin tarvitsemme järjestötoimintaan malleja, jot-

>>

**”Kasvokkain
tapaaminen ja
yhdessä tekeminen
on edelleen
tärkeä osa
yhteenkuuluvuuden
ja yhdessä tekemisen
prosessia.”**

>>

ka mahdollistavat vapaaehtoistoiminnan siten, että organisaatio hoitaa ainakin suuren osan tarvittavasta paperityöstä ja jäsenistö voi keskittyä tekemiseen, hän painottaa.

- Kutsuisin Iholiittoa pienemmäksi järjestöksi, jolla on vakiintunut rahoitus ja toimenkuva, mutta suuria haasteita sillä on aluetyössä. Monilla Iholiiton pienemmistä jäsenyhdistyksistä toimialueena on koko Suomi, mikä tarkoittaa samalla sitä, että jäsenet ovat hajallaan ympäri maata.

- Olkoonkin, että nykyinen viestintätekniologia mahdollistaa helpon kommunikoinnin ilman fyysistä läsnäoloa, mielestäni kasvokkain tapaaminen ja yhdessä tekeminen on edelleen tärkeä osa yhteenkuuluvuuden ja yhdessä tekemisen prosessia, Oula Wichmann sanoo.

Perinteisen järjestötyön vahvistaminen on nostettu myös RAY:n painopistealueeksi, ja lisäksi rahoittaja haluaa selkeyttää järjestösektoria. Pienin painostustoimin RAY onkin saanut liikkeelle yhteistyökumppanien etsinnän koko potilasjärjestökentässä.

- Iholiiton etu on olla mukana näissä tunnusteluissa ja avoimin mielin katsoa tulevaisuuteen. Mielestäni meillä on mahdollisuus luoda parempi palveluverkko jäsenistöllemme tukeutuen mahdollisesti uudenaikaiseen järjestörakenteeseen, kunhan muistamme omat arvomme ja sen, keitä varten olemme olemassa. ■